

LIBER IV.

1314–1317

1

Ἀπάντησις πρὸς τὸν μαγίστρον τῶν ἵπποτῶν περὶ τοῦ ζητήματος τῆς Καρπάθου.

F^o 10 Responsio facta magistro hospitalis super facto Scarpanti.

2

Ὁ Δοῦξ καὶ οἱ Σύμβουλοι ὀφείλουσι νὰ ἐμβάσωσιν εἰς Βενετίαν ὑπέρπυρα τετράκις χίλια, τὰ ὅποια ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι νῦν ὡς παρακαταθήκην, καθὼς ἐπίσης ἑτέραν παρακαταθήκην γενομένην ὑπὸ τῶν κυρίων Ἑρρ. Ντὰ Μολίνου καὶ Μαρίνου Βαδοέρου.

F^o 14 Ducha et consiliarij mittant huc yperpera IIII mille que tenentur nunc ponere in deposito, et alium etiam depositum factum per dominos H. de Molino et Marinum Baduario.

3

Ὁ Ρέκτωρ Ρεθύμνου δικαιούται μόνον τοῦ ἡμίσεος τῶν κανισκεύσεων.

F^o 26 Rector Rethimi non possit habere de caneschis nisi medietatem etc.

4

Ἕλληνες ναυτικοὶ ἐπήλυδες ἐν Κρήτῃ δὲν καταγράφονται δουλοπάροικοι τῆς κοινότητος καὶ λογίζονται ὡς καταβάλλοντες ὑπέρπυρον. Οἱ δὲ λατῖνοι ναυτικοὶ δύνανται νὰ ἐλευθερώσωσι τὰ ἑαυτῶν μέχρι 300 ὑπερπύρων, ὑπὲρ ταῦτα δὲ νὰ πληρώνωσιν, ὡς οἱ ξένοι.

F^o 26 Perpetua. Greci aduene homines maris uenientes ad habitandum in Creta non adscribantur pro uillanis communis et extimantur a solutione yperperi; Latini uero homines maris possint affranchare usque ad yperpera CCC sua propria et ab inde supra soluant ut forenses.

